

Mali tičji lovec.

(Dvogovor.)

Peter. Mati, mati, glejte lepega tička, ki ga imam v roki!

Mati. Tiča imaš? Kje si ga dobil?

Peter. Našel sem danes v vertnem plotu gnjezdo, in čakal sem, da je bil mrak; potem sem se tiho tje splazil, in nagloma sem ga zgrabil za peroti.

Mati. Kaj pa je bilo v gnjezdu?

Peter. V gnjezdu so bili njegovi mladiči; ah, tako majhni tički, ki še perja nimajo.

Mati. In kaj bodeš zdaj s tem tičem počel?

Peter. Hočem ga djači v kletko, in jo zunaj pred okno obesiti.

Mati. Kaj pa ubogi mladiči? Kaj bode ž njimi? Kdo je boče redil?

Peter. O, tudi po te hočem hitro iti, rediti mi je mora starka.

Mati. Počakaj, Peter! Popred te hočem še nekaj poprašati. — Če bi se našemu kralju dopadlo, pa bi tebe, tvojo malo sestrico in tvojo mater v tesno izbico zaperl, kako bi bilo tebi pri serci?

Peter. Oj, draga mati, to bi mi bilo hudo, zelo hudo! Jaz bi milo zdihoval, jokal in žaloval do smerti. Pa kaj takega naš kralj vendar ne boče storil.

Mati. Storil bi, storil, ako bi bil on tako neusmiljen in grozoviten kakor hočeš biti ti s tičem in njegovimi mladiči. Ali hočeš zdaj še iti po mlade tičke, in je v kletko zapreti?

Peter. Ne, mati, tega nočem storiti. Prizanesite mi, da sem z ubogimi živalicami tako neusmiljeno mislil ravnati. Nisem bil dobro prevdaril. Glejte, izpustil bodem starko, da poleti zopet k svojim mladičem.

Mati. Takó je prav! Pa ne zabi nikoli, da je tudi živali Bog ustvaril, da se veselé življenja; gerdo bi bilo od nas, ako bi jim hotli njihovo kratko življenje greniti.

Poslovenil L.

Spanje in smert.

V lepej bratovskeje ljubezni spojena sta popotovala nekega dné angelj počitka in angelj smerti po solzneje dolini. Prišla sta na neko visoko goró, ter skleneta, da bota tukaj tudi prenočila.

Solnce je že zatonilo za goró in večerni mrak se polagoma, kakor pomladanska megla, razprostira čez zemljo, ter zagrinja hribe in doline v svoje černo ogrinjalo, prižigaje svitle zvezdice na visokem nebeškem oboku. Večerno zvonjenje je že davno umolknilo po vaséh in povsod je tiho in mirno na nebu in na zemlji.

V sladkej nebeškeje ljubezni objeta sedita angelja na visokej gori, katero sta si izbrala v prenočišče. Svitle zvezdice se lesketajo na nebu in nad njimi